

Artikli lugemise kohta:

Teadusartiklid on üldiselt väga tiheda sisuga tekstid. Sellega seoses piisab harva nende ühekordsest lugemisest. Soovitatakse järgmist lähenemist:

- 0) Loe läbi abstract (kokkuvõtte) – vaata, kas asi huvitab. Kui ei, ära edasi loe. Teie peate lugema;)
- a) Loe artikkel korra läbi, hüpates kõigest arusaamatust ja keerulisest üle et tabada asja üldmõtet
- b) Loe artikkel teist korda läbi, hüpates üle enne aru saadud kohtadest ning üritades aru saada lihtsamatest asjadest, millest enne üle hüppasid
- c) Vaata üle ja ürita läbi seedida kõik detailid.

Antud artikli puhul võite c sammu vabalt vahele jätta sest selleks puuduvad teil kardetavasti taustteadmised ning ka vajadus.

Natuke artikli lugemiseks vajalikke eelteadmisi:

Jutt käib 1970 eelnenud arvutitest – st suurtest kobakatest masinatest, kus korraga töötas vaid üks programm. Tegu oli nn. pesamasinatega, kus andmed ei olnud jaotatud mitte baitidesse vaid sõnadesse (words), kusjuures tüüpiliselt oli sõna pikkus 13+ bitti. Üks sõna oli siis kas üks täisarv, üks ujukomaarv või siis kas üks märk (pakkimata) või 2-4 märki (pakitud). Pea kõik tehted toimusid terve pesaga korraga. Tol ajal kirjutati tihti veel Assembleris. Seal on aga vaja arvuti riistvara üpris hästi tunda. Funktsioonide välja kutsumine on VÄGA aeglane, seega õigustatud vaid suurte funktsioonide puhul. Suur osa artikli tehnilisemast poolest räägibki sellest, et seda tuleb ja saab igasuguste kavalustega vältida – st, sa nagu kutsuks funktsiooni välja, aga tegelikult ametlikult ei tee seda.